

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

เด็กและเยาวชนถือได้ว่าเป็นทรัพยากรที่มีค่าต่อการพัฒนาประเทศ เพราะเด็กในวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันหน้า จึงมีความจำเป็นที่สังคมจะต้องให้ความสำคัญแก่เด็กและเยาวชนให้ผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่ดี เพื่อให้เด็กเติบโตตามที่สังคมคาดหวัง ซึ่งเด็กก็เปรียบเสมือนผ้าขาวผืนหนึ่ง ที่ถูกชักทอขึ้นมาด้วยความรักจากพ่อแม่ หรือแม้จะไม่ได้ถูกชักทอขึ้นมาด้วยความรัก แต่เด็กและเยาวชนเหล่านี้สามารถเป็นคนดีของสังคมได้ หากสังคมให้ความสำคัญกับเด็ก หากสังคมยังมองว่าเด็กเป็นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ไม่ได้มองแค่พัฒนาประเทศไปสู่โลกทุนนิยม เด็กในวันนี้ก็จะกลายเป็นผู้พัฒนาประเทศในวันข้างหน้าต่อไป

ในปัจจุบันเป็นที่น่าสลดใจกับข่าวปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่พบอยู่เป็นประจำ ที่น่าสังเกตคือการกระทำผิดนั้น ๆ ไม่ได้มีวิธีการที่แตกต่างไปจากผู้ใหญ่เลย และนับวันยังมีแนวโน้มที่จะเกิดมากขึ้น และที่สำคัญคือเกิดในเด็กที่มีอายุน้อยลงด้วย โดยจากสภาวะการเปลี่ยนแปลงของโลกที่มุ่งสู่ยุคโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดการแข่งขันในการครอบครองทรัพยากรมากขึ้น มีการถ่ายโอนความเป็นชนบทเข้าสู่ชุมชนเมืองขนาดใหญ่มากขึ้น การดูแลเด็กให้อยู่ในสายตาของพ่อแม่จึงลดลง การติดต่อคมนาคม ก็สะดวกและรวดเร็วมาก โทรศัพท์มือถืออยู่ทั่วไป หากใครไม่มีก็ถือว่าไม่ทันโลก แม้เด็กนักเรียนตัวเล็ก ๆ ก็ยังมีใช้ เด็กสมัยนี้มีเกมส์เล่นอย่างสนุกสนานและตื่นเต้น ผิดจากสมัยก่อน จะมีก็แต่หมากเก็บ เล่นขายขนม หรือไม่กี่บั้งวับันควายเล่น รูปแบบของการศึกษาในยุคโลกาภิวัตน์ก็กำลังจะเปลี่ยนแปลงไปมาก ระบบคอมพิวเตอร์และสื่อสารโทรคมนาคม มีการใช้ e-Learning มากขึ้น ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างคุณครูที่โรงเรียน เพราะเด็กจะเรียนรู้อยู่กับหน้าจอสีเหลี่ยมที่มีตัวหนังสือวิ่งได้ การขัดเกลาก็เกิดขึ้นน้อยลง ดังที่กล่าวไปแล้วนั้น ความเจริญมักจะมาคู่กับความเสื่อมเสมอ โดยที่คนเรามักไม่รู้ตัว หลงคิดไปว่ายุคนี้เป็นยุคเจริญ แต่หารู้ไม่ว่าความเสื่อมก็ซ่อนตัวแฝงเร้นในขณะ ที่โลกกำลังเจริญอยู่เช่นนี้ ความเสื่อมก็ตามมาอย่างติด ๆ เพียงแต่ถูกความเจริญปกปิดไว้เท่านั้น เมื่อวันที่ยั้มาถึงขีดสูงสุด ความเสื่อมก็จะปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนทีเดียว และเป็นที่น่ากังวลว่า ความเสื่อมนั้นได้ครอบงำเด็กและเยาวชนตัวน้อย ๆ ของชาติไปแล้ว

การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในปัจจุบันมีหลากหลายรูปแบบ โดยจากสถิติของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ที่แสดงถึงจำนวนคดีที่เด็กและเยาวชนถูกจับกุมส่งสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ ปี 2550 จำแนกตามฐานความผิด ทั้งหมด 51,128 คดี พบว่าคดีส่วนใหญ่เป็นคดีที่มีฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน มากที่สุดเป็นอันดับ 1 เมื่อเปรียบเทียบกับความผิดประเภทอื่น ๆ ทั้งหมด กล่าวคือมีคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจฯ ทั่วประเทศมีสูงถึง 14,764 คดี คิดเป็นร้อยละ 28.88 ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1

จำนวนและร้อยละของคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดย
สถานพินิจฯ ทั่วประเทศ ปี 2550 จำแนกตามฐานความผิด

ฐานความผิด	จำนวน	ร้อยละ
รวม	51,128	100.00
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	14,764	28.88
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	7,784	15.22
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	2,154	4.21
ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียง และการปกครอง	3,247	6.35
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	10,279	20.11
ความผิดเกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด	3,650	7.14
ความผิดอื่น ๆ	9,250	18.09

ที่มา: กลุ่มงานข้อมูลและสารสนเทศ สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน

การอยากได้ของของบุคคลอื่นเป็นสิ่งที่พบเห็นโดยทั่วไปโดยเฉพาะในหมู่เด็กและเยาวชนซึ่งมีความชอบและรสนิยมในสินค้าราคาแพง การอยากได้มาครอบครองเป็นของตนเอง การต้องการนำเงินไปเที่ยวหรือเสพยาก็อาจจะกระทำการที่รุนแรงขึ้นได้ ซึ่งแนวโน้มของการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้นมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ โดยจากสถิติของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ที่แสดงถึงจำนวนคดีที่เด็กและเยาวชนถูกจับกุมส่งสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ จำแนกตามฐานความผิด ตั้งแต่ พ.ศ. 2541-2550 นั้น พบว่ายอดจำนวนของผู้กระทำผิด ความผิดเกี่ยวกับ

ทรัพย์สินสูงขึ้น เช่นปี 2545 จำนวนคดีที่เด็กและเยาวชนถูกจับกุมส่งสถานพินิจทั่วประเทศ มีจำนวน 7,949 คดี และเพิ่มขึ้นในปี 2546 โดยตั้งแต่ปี 2545 มีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ถึงปี 2550 มีจำนวนสูงถึง 14,764 คดี โดยเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด หากเปรียบเทียบกับความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ที่เคยมีอัตราการกระทำความผิดสูง ได้มีสถิติที่ลดจำนวนลงเรื่อย ๆ เป็นผลสืบเนื่องจากนโยบายปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจังของรัฐบาล ในขณะเดียวกันกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษลดลง การกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนกลับเพิ่มสูงขึ้นในทุก ๆ ปี ดังตารางที่ 1.2

ตารางที่ 1.2

จำนวนและร้อยละของคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดย
สถานพินิจ ทั่วประเทศ จำแนกตามฐานความผิด
ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541-2550

ฐานความผิด	ปี พ.ศ.									
	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550
รวม	38,472	37,388	35,439	31,448	35,285	29,915	33,308	36,080	48,218	51,128
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	9,196	7,986	7,719	7,374	7,949	8,886	10,496	10,733	14,314	14,764
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	1,919	2,304	1,946	2,175	3,054	4,843	5,969	6,112	8,284	7,784
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	947	1,004	961	1,026	1,479	1,735	2,416	2,680	3,652	2,154
ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพชื่อเสียง และการปกครอง	203	557	482	397	681	1,016	1,149	1,271	1,731	3,247
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	20,986	21,099	20,103	16,563	16,723	5,310	5,897	6,542	8,803	10,279
ความผิดเกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด	4,163	8 92	9 00	9 33	1,380	1,957	2,031	2,404	3,414	3,650
ความผิดอื่น ๆ	1,058	3,546	3,328	2,980	4,019	5,581	5,937	6,338	8,020	9,250

ที่มา: กลุ่มงานข้อมูลและสารสนเทศ สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจ
และคุ้มครองเด็กและเยาวชน

จากปัญหาดังกล่าวเป็นเหตุทำให้กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนต้องแบกรับภาระในการควบคุมและดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ที่นับวันยังมีแนวโน้มการกระทำผิดที่สูงขึ้นในฐานะที่เป็นผู้นำในการพิทักษ์ผู้เยาว์ และคืนเด็กดีสู่สังคม และในส่วนของศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชายบ้านเมตตา ก็ถือเป็นหนึ่งในด้านแรกของกระบวนการยุติธรรมที่จะรองรับเยาวชนผู้กระทำผิดจากคดีต่าง ๆ ก็ต้องแบกรับภาระไว้เช่นกัน ทั้งการควบคุม บำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ด้วยเหตุผลดังกล่าวสังคมจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมองสภาพปัญหาจากเหตุปัจจัยในการกระทำผิด เพื่อนำมาหาแนวทางป้องกันต่อไป ดังนั้นผู้ศึกษาจึงต้องทราบบัจจัยที่เป็นสาเหตุการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน เพื่อลดจำนวนของเด็กแรกรับ และเพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงและพัฒนากระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กต่อไป

มูลเหตุจูงใจในการศึกษา

ระบบเศรษฐกิจของโลกในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปจากอดีตอย่างมาก โดยเฉพาะเนื่องจากผลของตลาดการเงินเสรี การค้าเสรี และการปฏิวัติทางวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะเทคโนโลยี สารสนเทศ คอมพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ต ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกส่วนของสังคม ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจ การศึกษา การเมือง และสังคม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ส่งผลให้เกิดการแข่งขัน แข่งแย่งทางการตลาดมากขึ้น อันส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมตามมา โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนซึ่งมีแนวโน้มในการกระทำผิดมากขึ้น โดยเฉพาะการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ซึ่งผู้ศึกษานั้นได้เคยมีประสบการณ์จากการฝึกงานในสำนักงานของนักสังคมสงเคราะห์ของศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชาย บ้านเมตตา จึงต้องคลุกคลีอยู่กับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดแล้วพบว่าเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ซึ่งมีวิธีการที่หลากหลายและซับซ้อน อีกทั้งมีหลายกรณีที่เคยกระทำผิดซ้ำและรอดการจับกุมได้ ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจถึงปัจจัยที่เป็นสาเหตุในการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนเหล่านี้ว่าเหตุใดจึงมีสถิติการเกิดที่เพิ่มจำนวนขึ้นทุก ๆ ปี และเพิ่มแบบก้าวกระโดดในปัจจุบัน โดยศูนย์แรกรับนี้ถือได้ว่ามีกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลายมากกว่าศูนย์ฝึกฯ เนื่องจากในกรณีที่เด็กและเยาวชนยอมว่ากระทำผิด ศาลจะว่ากล่าวตักเตือนแล้วปล่อยตัวไป หรืออาจให้ทำการคุมประพฤติโดยไม่ส่งฝึก เนื่องจาก ศาลพิจารณาเห็นแล้วว่าการส่งฝึกนั้นเป็นมาตรการขั้นสุดท้ายในการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด จึงทำให้การที่เลือกศูนย์แรกรับฯ บ้านเมตตา เป็นสถานที่ทำการศึกษาวิจัยนั้นจะได้ฐานข้อมูลที่กว้างกว่าที่อื่น ดังนั้นผู้ศึกษาซึ่งเป็นนักศึกษาสาขา

การบริหารงานยุติธรรม จึงต้องการนำผลที่ได้จากการศึกษา และข้อเสนอแนะ เพื่อไปใช้ประโยชน์ ในการพัฒนางานยุติธรรมสำหรับเด็กต่อไป

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนในศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชายบ้านเมตตา
2. เพื่อแสวงหาแนวทางการป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน

ขอบเขตในการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนในศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชายบ้านเมตตานั้น เป็นการศึกษาเฉพาะเด็กและเยาวชนชายที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ซึ่งอยู่ในความดูแลของศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชายบ้านเมตตา เนื่องจากศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชายบ้านเมตตา มีสถิติการรับตัวของเด็กและเยาวชนชายที่การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินจำนวนมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง โดยเป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน อันได้แก่ ปัจจัยภูมิหลัง ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยทางจิตวิทยา ที่ความสัมพันธ์กับปัจจัยที่เป็นสาเหตุในการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

1. เด็กและเยาวชน หมายถึง บุคคลที่อายุเกินเจ็ดปีบริบูรณ์แต่ยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ที่อยู่ในความดูแลของศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชายบ้านเมตตา
2. การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน หมายถึง การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน 12 ลักษณะ
3. ปัจจัยภูมิหลัง หมายถึง ข้อมูลส่วนตัวของเด็กและเยาวชน ซึ่งประกอบไปด้วย อายุ ระดับการศึกษา ลักษณะของการกระทำผิด อาชีพก่อนต้องโทษ รายได้ของเยาวชน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครอง

4. ปัจจัยทางสังคม หมายถึง สิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการกระทำผิด อันได้แก่ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพแวดล้อมในชุมชน การคบเพื่อน และสื่อมวลชน

5. ปัจจัยทางจิตวิทยา หมายถึง ลักษณะที่เป็นนามธรรมของแต่ละบุคคลที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการกระทำผิด อันได้แก่ การเรียนรู้ บุคลิกภาพ และค่านิยม

ชื่อเพิ่ม:	09บทที่ 1
ไดเรกทอรี:	G:\2พัฒนาชีวิตา
แม่แบบ:	E:\template_2543\2-ส่วนเนื้อเรื่อง.dot
ชื่อเรื่อง:	บทที่ คลินิกที่พิมพ์หมายเลขบท
เรื่อง:	
ผู้เขียน:	User
คำสำคัญ:	
ข้อคิดเห็น:	
วันที่สร้าง:	25/03/52 ๒๕/๐๓/๕๒ ๑๑:๔๕ น.
เปลี่ยนหมายเลข:	45
บันทึกล่าสุดเมื่อ:	31/05/52 ๓๑/๐๕/๕๒ ๑๑:๐๗ น.
บันทึกล่าสุดโดย:	vip
เวลาในการแก้ไขทั้งหมด:	223 นาที
พิมพ์ครั้งสุดท้ายเมื่อ:	23/06/52 ๒๓/๐๖/๕๒ ๑๐:๔๗ น.
เป็นงานพิมพ์ที่เสร็จสิ้นครั้งสุดท้าย	
จำนวนหน้า:	6
จำนวนคำ:	1,363 (ประมาณ)
จำนวนอักขระ:	7,775 (ประมาณ)